

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/445/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621202264
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1621202264.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U. G., nar. XX. XX. XXXX a G. G., nar. XX.XX.XXXX, obe trvalý pobyt: E. XX, R. - M., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka Mgr. G. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom: E. XX, R. - M. a otec B. G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. 4, XXX XX R., zastúpeného: Advokátska kancelária Kolíková & Partners, s. r. o., Radvanská 21, 811 01 Bratislava, IČO: 47 239 441, v mene ktorej koná Mgr. Lukáš Opett, PhD., advokát a konateľ, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.11.2021, č.k. 7P/1/2021-271, jednomyselne takto:

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, v ktorej sa domáhal uložiť maloletým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov najmenej v rozsahu jednej hodiny každý kalendárny týždeň, za účelom odstránenia odmietania otca maloletými, obnovenia osobného styku medzi maloletými a otcom a nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine, s uložením povinnosti matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia, potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uložiť maloletým deťom a matke povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov najmenej v rozsahu jednej hodiny každý kalendárny týždeň, za účelom odstránenia odmietania otca maloletými, obnovenia osobného styku medzi maloletými a otcom a nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine s uložením povinnosti matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia a vo vzťahu k matke aj za účelom (i) odstránenia komunikačných problémov medzi rodičmi vyplývajúcich najmä z jej výrazne negatívneho vzťahu k otcovi manifestovaného aj pred maloletými, (ii) pomoci matke pochopiť a akceptovať fakt, že vo výchove a individuálnom osobnostnom vývoji ich spoločných detí má otec nezastupiteľnú úlohu, čím môže dôjsť tiež k zlepšeniu riešenia problémov a konfliktov, ktoré sa nebudú prenášať na maloleté a k zmierneniu tenzie medzi rodičmi.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 2 ods. 1, § 111 písm. l/ zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), § 324, § 325 ods.1, ods.2 písm. d/, § 328 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 37 ods. 2 písm. d/, § 37 ods.7,8 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), konštatujúc, že otec podaný návrh odôvodnil tým, že maloleté deti boli rozsudkom z 05.08. 2020, č. k. 3P/15/2015-1702, zverené do výlučnej osobnej starostlivosti matky a styk maloletých s otcom nebol upravený, čím sa zafixoval stav, kedy otec nemá právnu ani faktickú možnosť obnoviť a rozvíjať

svoj osobný vzťah s maloletými. Kontakt otca s maloletými je v ostatných štyroch rokoch absolútne prerušený (hoci neexistuje žiadna prekážka, ktorá by kontaktu bránila) a tento stav pokračuje, čo odôvodňuje potrebu nariadenia výchovného opatrenia. Celé konanie poznačili prieťahy v konaní, ktoré oddialili rozhodnutie vo veci samej, otec sa z uvedeného dôvodu domáhal nariadenia neodkladného opatrenia v rámci konania sp. zn. 3P/15/2015, v štádiu odvolacieho konania, no odvolací súd jeho návrh zamietol; z uvedeného dôvodu podal predmetný návrh znova na súd prvej inštancie. Podľa návrhu otca je navrhované výchovné opatrenie a jeho vyhodnotenie dôležité nielen pre náležité rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní v konaní sp. zn. 3P/15/2015, ale najmä pre reálnu vykonateľnosť úpravy rodičovských práv a povinností v časti styku otca s maloletými deťmi v konaní vo veci samej. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov odôvodnil otec tým, že maloleté nevidel a nestretol sa s nimi ani v období od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností pre nesúhlas a absolútnu pasivitu matky, ktorá nemá záujem, aby došlo k obnoveniu osobného kontaktu medzi maloletými deťmi a otcom. Otec uviedol, že nemá inú možnosť, len domáhať sa cestou nového návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aby boli vytvorené predpoklady pre realizáciu styku keďže je žiaduce, aby došlo k zmene postoja matky k obnoveniu styku maloletých detí s otcom a zároveň aby bol osobný kontakt otca s maloletými aspoň čiastočne obnovený pred meritórnym rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Podľa otca je tiež daná obava, že výkon rozhodnutia bude ohrozený pre doterajší postoj matky, ktorá sa počas celého konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností (trvajúceho takmer 7 rokov) nikdy nesnažila o obnovenie styku otca s maloletými. Otec uviedol, že mu je zrejmé, že obava z ohrozenia výkonu rozhodnutia sa týka iného konania, než konania o uloženie výchovného opatrenia, a to konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Zákon však nestanovuje, že by neodkladné opatrenie mohlo byť nariadené len výlučne v súvislosti s výkonom rozhodnutia v konaní, v rámci ktorého je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podávaný. Navrhol, aby sa prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie aspoň v minimálnom rozsahu začali realizovať kroky vedúce k obnove kontaktu maloletých s otcom ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom, listinami pripojenými k návrhu (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 8C/172/2008-303, zo dňa 23. 09. 2011, rozsudok zo dňa 05.08. 2020, č. k. 3P/15/2015-1702 a odvolanie proti nemu, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 406/2020 zo dňa 28. 01. 2021, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 15. 04. 2021, č. sťažnosti 31902/20, uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoPno/12/2021 zo dňa 03.08.2021, Znalecký posudok č. 46/2015 zo dňa 12. 02. 2016 a jeho dodatok č. 17/2017, vypracovaný znalcom z odboru psychológia Mgr. G. R., Znalecký posudok č. 10/2018 z 26. 06.2018, vypracovaný znalcom u z odboru psychológia D.. L. L., PhD., správa ošetrojúceho lekára - predbežná prepúšťacia správa a prepúšťacia správa z 13. 04. 2015, uznesenie súdu, sp. zn. 3P/219/2016 z 21. 06. 2017, o uložení výchovného opatrenia, podanie otca z 02.11. 2021 s prílohou) mal osvedčené, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 23. 09. 2011, č. k. 8C/172/2008-303, bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 05.08.2020, č. k. 3P/15/2013-1702, boli maloleté zverené do osobnej starostlivosti matky a styk otca s maloletými nebol upravený (o odvolaní otca proti rozsudku nebolo doposiaľ rozhodnuté). Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 28. 01.2021, č. k. II. ÚS 406/2020-53 konštatoval porušenie základného práva otca a maloletých podľa čl. 19 ods. 2, čl. 41 ods.4, čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavy“), podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a práva podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru a práva maloletých detí podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní pod sp. zn. 3 P 15/2015. Z listín na č. I. 108-111 mal súd prvej inštancie za osvedčené, že Európsky súd pre ľudské práva uznesením z 15. 04.2021, č. 50090/19, vyčiarol sťažnosť otca zo zoznamu prípadov podľa čl. 37 ods. 1 písm. c) Dohovoru, pretože vláda Slovenskej republiky uznala neprimeranú dĺžku konania (nie je zrejma identifikácia konania). Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 03.08. 2021, č. k. 11CoPno/12/2021 bol v štádiu odvolacieho konania zamietnutý v konaní o návrhu otca a matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Zo Znaleckého posudku znalca Mgr. G. R. č. 46/2015 z 12. 02. 2016 vyplynulo, že tento bol vyhotovený do konania vedeného súdom pod sp. zn. 3P/15/2015 a vyplývajú z neho početné odpovede znalca na otázky kladené súdom na č. I. 124 zistené na základe psychologického vyšetrenia maloletých, rodičov maloletých a ďalších osôb. Z listiny na č. I. 178-204 mal súd za osvedčenú existenciu Znaleckého posudku znalca Mgr. G. R. č. XX/XXXX z 13. 11. 2017, v súvislosti s riešením

otázok zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a v ktorého závere znalec neodporučil upraviť stretávanie mal. Nicole s otcom a stretávanie mal. G. s otcom znalec odporučil upraviť formou odborného asistovaného stretávania s nevyhnutnosťou podstúpenia výchovného opatrenia otcom, zameraného na korekciu jeho rizikových osobnostných charakteristík, ktoré majú negatívny dopad na jeho rodičovské kompetencie. Zo Znaleckého posudku č. 10/2018 vypracovaného znalcom PhDr. Karolom L., PhD. vyplýva osobnostný profil otca (otec má primerané osobnostné predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy maloletých, jeho osobnostné charakteristiky nevykazujú patologické znaky, nenasvedčujú poruchy osobnosti alebo psychiatrické ochorenie). Súčasne mal súd z uvedeného posudku za preukázané, že tento osobne nevyšetрил matku, ani maloleté. Podklady, ktoré predložil znalcovi otec znalec preštudoval, ale nemohol k nim zaujať stanovisko (č. I. 216). Z predbežnej prepúšťacej správy z 13. 04. 2015 (č. I. 217) vyplýva záznam ošetrujúcej lekárky MUDr. D., že s matkou realizovali pohovor a poučili ju o tom, že dieťa potrebuje oboch rodičov a že je v záujme dieťaťa mať s otcom dobrý vzťah. Rovnaká komunikácia vyplýva aj z prepúšťacej správy z 13. 04. 2015 (č. I. 221). Uznesením súdu sp. zn. 3P/219/2016 zo dňa 21.06.2017 (č. I. 223) bolo rodičom maloletých uložené výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, odbornému poradenstvu psychológa, za účelom zlepšenia ich výchovných zručností, zvládnutia svojej role a rešpektovania role druhého rodiča v rámci komplikovaných vzájomných vzťahov, zlepšenia schopnosti neprenášať svoj postoj k druhému rodičovi na deti a zlepšenia schopnosti vzájomne komunikovať, a to aj pred deťmi, vo vzájomných interakciách. Zo záverečnej správy z realizácie opatrenia zo dňa 30.11. 2016, vyhotovenej n. o. ORCHIDEA, vyplýva, že v dňoch 29. 10.2016 až 27. 11. 2016 sa uskutočnili asistované stretnutia otca s maloletými.

4. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie skúmal, či sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 C.s.p. a súčasne predpoklady uloženia výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine. Konštatoval, že úprava pomerov rodičov k maloletým deťom prijatá v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 8C/172/2008-303, zo dňa 23. 09.2011, resp. v rozsudku z 05.08.2020, č. k. 3P/15/2015-1702 (o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o neupravení styku otca s maloletými deťmi) bola odôvodnená tým, že „vzťah otca s maloletými Nicole a Michaelou nemá potencialitu napredovať a zlepšiť sa, ak bude otec pokračovať v kontinúálnom obviňovaní matky a jej označovaní za jediného vinníka neželaného stavu, resp. stavu do akého dospel vzťah otca s deťmi bez toho, aby otec, tak ako to uviedol už odvolací súd (odsek 33, predposledná veta), sebarefektívne rešpektoval pokyny a odporúčania odborníkov (znalca, psychológa referátu psychologických služieb ÚPSVaR - odsek 36)“ (rozsudok č. k. 3P/15/2015-1702, ods. 52). Styk otca s maloletými deťmi teda súd neupravil, pretože „dospel k záveru, že za zistených skutkových okolností, jednak skorších záverov zisteného názoru maloletých detí, znaleckého dokazovania, v súvislosti s ktorými je potrebné poznamenať, že k zmene odmietavého postoja maloletých detí napriek prijatým opatreniam súdu ohľadom nariadenia dočasnej asistencie pri styku otca s maloletými deťmi, ako aj psychologickej intervencii u maloletých iniciovanej matkou, nedošlo a podľa názoru psychologičky intervenujúcej v prípade maloletých detí, v konaní vypočutej v postavení svedkyne, stále prítomnej traumatizácie detí pri téme otec a vzťah s ním (podrobne popísané v odsekoch zameraných na vyhodnotenie vykonaných dôkazov) by akákoľvek úprava styku otca s maloletými deťmi U. a G. bola len formálna a jej prípadné ďalšie vynucovanie, napr. asistenciou polície alebo výkonom rozhodnutia, idúca proti názoru maloletých detí by mohlo nielen vážne ohroziť zdravý psychický vývin maloletých detí, ale bola by aj kontraproduktívna vo vzťahu k možnosti zlepšenia vzťahu maloletých detí k otcovi v budúcnosti“ (tamtiež, ods. 55). Podľa názoru súdu prvej inštancie na podaný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno nazerať len cez prizmu skutočností, že styk maloletých detí s otcom neprebíha a že nie sú dôvody pre výrazné obmedzenie rodičovských práv otca, resp. ani pre zákaz styku. Citované pasáže z rozsudku, na ktoré v návrhu poukazuje sám otec (č. k. 3P/15/2015-1702) potvrdzujú, že ide o komplikovanejšie súvislosti a za takýchto okolností akýkoľvek záver nie je jednoducho možné urobiť len na základe tej skutočnosti, že hoci otec styk nemá obmedzený, ani zakázaný, styk vôbec neprebíha. Na uvedenom nemení nič ani to, že otec osvedčil, že s týmito závermi nesúhlasí a preto proti spomenutému rozhodnutiu podal odvolanie. V tomto kontexte preto aj keď zo záverečnej správy z realizácie opatrenia zo dňa 30. 11. 2016 vyplýva hodnotenie správania mal. U. ako úzkostné s tým, že mal. G. je pripravená na stretnutie s otcom, pričom n. o. O. navrhlo dodržiavanie stretávania podľa rozhodnutia súdu, opäť ide o závery takmer spred piatich rokov a samy o sebe nijako neosvedčujú nariadenie požadovaného výchovného opatrenia, a to neodkladným opatrením.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že záver o potrebe nariadiť predmetné výchovné opatrenie neodkladným opatrením nemal za osvedčený ani zo Znaleckých posudkov Mgr. G. R. č. 46/2015 a č. 17/2017, ktoré boli vypracované pred 5,5 a 4 rokmi a nemožno považovať za akceptovateľné, aby potreba bezodkladnej úpravy pomerov bola odôvodnená na základe takýchto záverov znalca (navyše v inom konaní a k iným otázkam), v ktorom sa neriešili podmienky pre uloženie výchovného opatrenia. Potreba uložiť výchovné opatrenie maloletým a matke nevyplýva ani zo Znaleckého posudku č. 10/2018 vypracovaného znalcom PhDr. Karolom Kleinmannom, PhD., pretože znalec maloleté deti ani matku nevyšetroval a potreba nariadenia výchovného opatrenia neodkladným opatrením z neho nevyplýva. Vyjadrenia ošetrojúcej lekárky, resp. zmienka v prepúšťacích správach o tom, že s matkou realizovali pohovor a poučili ju o tom, že dieťa potrebuje oboch rodičov a že je v záujme dieťaťa mať s otcom dobrý vzťah nemá žiadnu relevanciu k potrebe nariadiť výchovné opatrenie formou neodkladného opatrenia; súd prvej inštancie vnímal tieto vyjadrenia ošetrojúcej lekárky ako všeobecné rady usmerňujúce rodičov v konfliktných situáciách, ktoré samy o sebe nijako nereflektujú na konkrétne okolnosti týkajúce sa podmienok výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým, ktoré napokon boli predmetom dokazovania v konaní sp. zn. 3P/15/2015 (resp. stále sú vzhľadom na prebiehajúce odvolacie konanie). Podľa názoru súdu prvej inštancie, ani uznesenie súdu, sp. zn. 3P/219/2016 z 21. 06. 2017, ktorým bolo rodičom maloletých nariadené výchovné opatrenie, samo o sebe neodôvodňuje uloženie ďalšieho výchovného opatrenia podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov a počas tohto obdobia najmenej v rozsahu jednej hodiny každý kalendárny týždeň, za účelom odstránenia odmietania otca maloletými, obnovenia osobného styku medzi maloletými a otcom a nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine, navyše bez riadneho vykonania dokazovania nariadením neodkladného opatrenia. Predošlé nariadenie výchovného opatrenia nanajvýš odôvodňuje prípadný postup súdu podľa § 37 ods. 8 Zákona o rodine, v rámci ktorého súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia, či splnilo účel, či bolo efektívne a prípadne rozhodne o jeho zrušení, nahradení iným výchovným opatrením alebo zvolením iného opatrenia, ktoré Zákon o rodine umožňuje a kedy takýto záver však môže súd urobiť až po vykonaní dokazovania. Nie je možné takýto záver urobiť len na základe osvedčenia skutočností v konaní o neodkladnom opatrení, pričom v danom prípade otec existenciu potrebných skutočností ani neosvedčil. Súd prvej inštancie sa stotožnil so závermi uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 03.08.2021, sp. zn. 11CoPno/12/2021, že uloženie výchovného opatrenia predpokladá postup ako v konaní vo veci samej, t. j. nariadenie pojednávania, vykonanie potrebného dokazovania (vyhodnotenia celkových rodinných pomerov, možností výkonu výchovného opatrenia, prípadne vyhodnotenie záverov už skôr nariadeného výchovného opatrenia), a následné rozhodnutie vo veci samej. V situácii, kedy vo veci nebolo vykonané dokazovanie a ani dôkazy predložené otcom potrebu nariadiť výchovné opatrenie neodkladným opatrením neodôvodňujú, podľa názoru súdu prvej inštancie absentuje podmienka bezodkladnosti.

6. Podľa názoru súdu prvej inštancie otec nepreukázal otec ani existenciu druhej možnosti, t. j. že by bol ohrozený výkon rozhodnutia. V danom prípade sa návrhom vo veci samej domáha otec uloženia výchovného opatrenia (v odlišnom znení ako požaduje v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) a je vylúčené, aby bol ohrozený výkon výchovného opatrenia, ktoré má byť v konaní ešte len uložené a nebolo o ňom rozhodnuté. Mal za zrejmé, že v skutočnosti sa otec obáva, že bude ohrozený výkon iného rozhodnutia, a to rozsudku zo dňa 05.08.2020, č. k. 3P/15/2015-1702, týkajúci sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a návrh otca považoval za neprípustný. Uviedol, že pokiaľ sa otec domáha uloženia výchovného opatrenia, potom je vylúčené, aby v takomto konaní bolo možné riešiť ohrozenie výkonu rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, ktorým nebol upravený styk a vo veci ani nebolo právoplatne rozhodnuté tým, že sa prostredníctvom neodkladného opatrenia nariadi výchovné opatrenie. Pokiaľ ide o hmotnoprávnu požiadavku pre uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine (uloženie výchovného opatrenia vyžaduje záujem maloletého dieťaťa a musí byť potrebné) uviedol, že zo žiadnej z listín pripojených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal osvedčené, že by táto požiadavka bola splnená. Na základe uvedeného mal potom za zrejmé, že otec neosvedčil splnenie žiadnej z procesných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle 325 C.s.p. a ani splnenie hmotnoprávnej podmienky pre uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine a návrh otca zamietol.

7. V odôvodnení rozhodnutia napokon uviedol, že o náhrade trov konania nerozhodoval, pretože o nich rozhodne vo veci samej so zreteľom na to, že o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa rozhoduje po začatí konania vo veci samej (vedenej pod sp. zn. 7P/1/2021).

8. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec poukazujúc na to, že ku dňu podania návrhu na uloženie výchovného opatrenia (vrátane návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) mali mať maloleté deti bydlisko v mieste bydliska matky na adrese Jabloňové 464 . Poukazujúc na § 112 ods.2 v spojení s § 5, § 6 C.m.p. uviedol, že návrhy podal na Okresný súd Malacky, kde sa mali deti trvale zdržiavať . Okresný súd Malacky listom zo dňa 29.09.2021 postúpil vec na Okresný súd Bratislava I konštatujúc, že na konanie je stále príslušný súd konajúci o prvej veci bez ohľadu na to, kde majú maloleté deti v čase začatia konania bydlisko a súčasne poukazujúc na to, že bydlisko maloletých detí je založené na rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.09.2011, sp.zn. 8C/172/52008-303, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a na základe ktorého mali mať deti bydlisko u oboch rodičov . Otec poukázal na to, že po postúpení predmetnej veci Okresnému súdu Bratislava I vyšlo najavo, že aktuálne bydlisko matky a maloletých detí je v obvode Okresného súdu Bratislava IV, ktorý bol prvým súdom, ktorý vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti G. rozhodoval v rámci rozvodového konania rodičov, v rámci rozhodovania o neodkladných opatreniach a v rámci výkonu rozhodnutia. Následne bola vec zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností postúpená na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.01.2015, č.k. 25P/335/2014-16, na Okresný súd Bratislava I s odôvodnením, že deti sa v danom čase striedavo zdržiavajú v obvode Okresného súdu Malacky (bydlisko matky) a Okresného súdu Bratislava I (vtedajšie bydlisko otca). Otec uviedol, že si je vedomý súdnej praxe, na základe ktorej sa miestna príslušnosť o maloletých posudzuje k okamihu začatia vôbec prvého konania vo veci starostlivosti o konkrétne maloleté dieťa, pričom takto určená príslušnosť následne trvá aj pre ďalšie konania ohľadom maloletého dieťaťa až do jeho plnoletosti. Nie je mu však zrejmé, prečo postúpená vec nebola pridelená pôvodnému zákonnému sudcovi, ktorý bol vybraný prostriedkami náhodného technického výberu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 3P/15/2015. Podľa názoru otca je podľa § 112 C.m.p. súd povinný skúmať svoju miestnu príslušnosť pri podaní každého nového návrhu na začatie konania vo veci starostlivosti súdu o maloletého osobitne. Skutočnosť, že opatrovnícky spis sa v čase takéhoto konania nachádza na inom súde, či okolnosť, že v prípade prvého konania ohľadom maloletého bol príslušný iný súd, nie je dôvodom na vyslovenie miestnej nepríslušnosti súdu, v obvode ktorého má aktuálne v čase začatia nového konania zákonným spôsobom maloleté dieťa určené bydlisko. Mal za otázky, či konajúce súdy - Okresný súd Malacky a Okresný súd Bratislava I po postúpení návrhu z Okresného súdu v Malackách skúmali podmienky miestnej príslušnosti a mali sa zaoberať otázkou bydliska maloletých detí v čase začatia konania. Za miestne príslušný súd je potrebné v tomto prípade považovať Okresný súd Bratislava IV, ktorému mal byť návrh na začatie konania postúpený.

9. Otec v odvolaní ďalej zdôraznil, že súd prvej inštancie dospel na základe tvrdení otca a predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam poukazujúc na to, že predmetom daného konania je vytvorenie reálnych predpokladov pre obnovenie kontaktu otca s maloletými deťmi a tiež aj k ich súrodencom a starým rodičom a nie samotná úprava styku. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazoval na niektoré závery vyplývajúce z dokazovania vo veci sp.zn. 3P/15/2015 len z dôvodu, aby bol súd informovaný o doterajšom priebehu konania, avšak súd pri vyhodnotení dôvodnosti podania návrhu nevychádzal z aktuálnej odvolateľom riadne opísanej a osvedčenej situácie tak skutkovej (dlhodobej neexistencie osobného kontaktu medzi otcom a maloletými deťmi , pričom nejde o dôvody na strane odvolateľa, nečinnosť na strane matky, ktorá nevykonáva žiadne preukázané dobrovoľné kroky vedúce k vytvoreniu predpokladov pre obnovenie styku s maloletými deťmi) ako aj právne (osvedčenie porušenia základných práv účastníkov konania podľa čl. 19, čl. 41 ods.4 Ústavy a čl. 7 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa), ale opiera svoje rozhodnutie o závery, ku ktorým dospel v inej právnej veci, uvedené v neprávoplatnom rozsudku sp.zn. 3P/15/2015. Súd prvej inštancie si selektívne vybral iba tie závery a hodnotenie dôkazov vykonané súdom v konaní sp.zn. 3P/15/2015, ktoré vyznievajú v neprospech odvolateľa .Odvolaciemu súdu dal do pozornosti, že zdravotný stav maloletých detí , ako ani ich vzťah k otcovi a všetkým členom jeho rodiny, sa po zverení maloletých detí do výlučnej osobnej starostlivosti matky nielen nezmenil, ale postupne dospel do štádia, že minimálne stav maloletej U. vyžadoval psychiatrickú intervenciu, pričom boli u nej prítomné suicidálne tendencie a vzťah maloletých detí k otcovi a jeho rodine postupne zanikol. Ak matka uvádza, že otec deti od seba odtláča „dehonestovaním matky,„ ide o nepravdivé tvrdenie a zároveň svedčí o tom, aký obraz otca je deťom prezentovaný , keďže otec nemá dlhodobo žiadnu možnosť akokoľvek deťom komunikovať svoj názor na matku. Súd by mal poskytnúť bezprostrednú a rýchlu ochranu práv v prípadoch, kedy porušenie viacerých základných práv maloletých detí - nielen práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ale predovšetkým práva na rodinný život a práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť už

bolo konštatované rozhodnutím Ústavného súdu SR a kedy uvedené porušovanie práv maloletých detí a otca naďalej pokračuje tým, že ku dňu podania odvolania stále nebolo právoplatne rozhodnuté vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, najmä o otázke styku otca s maloletými deťmi a kedy minimálne od roku 2017 až doposiaľ, orgány verejnej moci dlhodobo nevedli účastníkov konania ku konštruktívnemu riešeniu krízy ich rodiny a neprijali efektívne opatrenia na obnovu vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi. Maloleté deti môžu citlivou komunikáciou s odborne spôsobilou osobou v procese výchovného opatrenia získať ucelený a veku primeraný obraz o situácii aj ich vlastnom rodičovi, starých rodičoch a súrodencoch, ktorých odmietajú a výrazne nepriateľsky sa k nim stavajú pri dlhobodej absencii akéhokoľvek kontaktu s otcom, svojimi starými rodičmi alebo súrodencami. Práve dlhotrvajúcim protiprávnym stavom každým dňom jeho pokračovania narastá naliehavosť a potreba prijatia urgentných opatrení v záujme zvrátenia tohto stavu.

10. V odvolaní otec ďalej upriamil pozornosť na to, že počas trvania konania sp.zn. 3P/15/2015, podnikol pokusy o mediáciu s dvoma rôznymi mediátorkami, z ktorých ani jedna nebola v komunikácii s matkou (bez prítomnosti otca úspešná, otec oslovil aj právnu zástupkyňu matky, avšak zo strany matky bolo akékoľvek dobrovoľné hľadanie riešenia na úrovni rodičov odmietnuté. Otec nemá k dispozícii iný účinný nástroj, ktorý by viedol ostatných účastníkov konania k obnoveniu jeho osobného kontaktu s deťmi. Záver súdu o nesplnení podmienky existencie záujmu maloletých detí na uložení výchovného opatrenia a ani podmienky jeho uloženia je predčasný, nezodpovedajúci ani stavu veci, ako bol osvedčený už návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o uloženie výchovného opatrenia, ako aj v konaní pred odvolacím súdom vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vyslovil presvedčenie, že reparácia vzťahu medzi ním a maloletými deťmi je nevyhnutná pre zdravý vývoj maloletých detí, ktoré potrebujú oboch rodičov a zároveň sa potrebujú vysporiadať so všetkým, čo sa v rodine v ostatných rokoch udialo, pričom túto reparáciu nie je možné dosiahnuť iba samotným meritórnym rozsudkom, ale aj intenzívnou a najmä dlhšie trvajúcou aktívnou prácou s účastníkmi konania. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je síce rozsiahlejšie, avšak samotné hodnotenie dôkazov a úvahy súdu, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o veci sú zhrnuté len v siedmich bodoch odôvodnenia (body 18-24). Podľa názoru odvolateľa, súd prvej inštancie dospel k záverom, ktoré dostatočne neodôvodnil a tieto závery nemajú plne oporu v doteraz zistenom stave veci. Javí sa, akoby súd prvej inštancie do odôvodnenia vybral iba vybrané skutočnosti tak, aby bol na ich základe odôvodniteľný záver, ku ktorému dospel. Nezohľadnil však všetky podstatné skutočnosti a toto opomenutie malo za následok nesprávne rozhodnutie, v ktorom nebolo dostatočne vysvetlené, z akého dôvodu nepokladal tvrdenia otca a ním predložené dôkazy za dostatočne presvedčivé pre preukázanie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. V odvolaní navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadi obom maloletým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v súdom určenom trvaní a rozsahu za účelom odstránenia odmietania otca maloletými deťmi, obnovenia vzťahu medzi maloletými deťmi a otcom, nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine, ktoré maloleté deti v dôsledku ich rozvíjajúcej sa psychiky nie sú schopné vo vnútornom prežívaní samé zvládnuť, a tým pomôcť maloletým deťom prekonať ich negatívne pocity, vyrovnat sa s nimi a napraviť ich zjavne narušené vzťahy k otcovi a ich súrodencom (mal. Y. Motyčkovcom) a uloží povinnosť matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia.

11. Matka vo vyjadrení sa k odvolaniu otca doručeného odvolaciemu súdu emailovým podaním dňa 28.12.2021 uviedla, že ex manžel opäť potvrdil nedostatok empatie k deťom, nenávisť k matke a presadzovanie svojho názoru ako jediného správneho. Deti majú dlhodobo psychické problémy, ktoré mali už v roku 2015 a ktoré sa v puberte stupňujú (na čo matka počas konania upozorňovala). Nie sú a nebudú to psychicky zdravé a odolné deti, a to bez ohľadu na to, či je dôvodom ex manžel a to, čo u neho zažívali, alebo ako tvrdí otec, že to „zdedili“, po matke. Psychický stav detí nedovoľuje riskovať ešte tým, že by mohli byť nútené a tlačené do stretnutí na ktoré ísť nechcú.

12. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

13. Podľa čl. 7 veta prvá C.m.p. úkony účastníkov konania sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

14. Ako prvoradá odvolací súd poznamenáva, že otec sa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu prvej inštancie dňa 28.09.2021 v znení jeho doplnenia z 02.11.2021 domáha uložiť maloletým deťom a matke povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému

poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov najmenej v rozsahu jednej hodiny každý kalendárny týždeň, za účelom odstránenia odmietania otca maloletými, obnovenia osobného styku medzi maloletými a otcom a nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine s uložením povinnosti matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia a vo vzťahu k matke aj za účelom (i) odstránenia komunikačných problémov medzi rodičmi vyplývajúcich najmä z jej výrazne negatívneho vzťahu k otcovi manifestovaného aj pred maloletými, (ii) pomoci matke pochopiť a akceptovať fakt, že vo výchove a individuálnom osobnostnom vývoji ich spoločných detí má otec nezastupiteľnú úlohu, čím môže dôjsť tiež k zlepšeniu riešenia problémov a konfliktov, ktoré sa nebudú prenášať na maloleté a k zmierneniu tenzie medzi rodičmi. Vychádzajúc z obsahu odvolania otca a jeho odvolacieho návrhu z 03.12.2021 v ktorom žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadi obom maloletým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v súdom určenom trvaní a rozsahu za účelom odstránenia odmietania otca maloletými deťmi, obnovenia vzťahu medzi maloletými deťmi a otcom, nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine, ktoré maloleté deti v dôsledku ich rozvíjajúcej sa psychiky nie sú schopné vo vnútornom prežívaní samé zvládnuť, a tým pomôcť maloletým deťom prekonať ich negatívne pocity, vyrovnať sa s nimi a napraviť ich zjavne narušené vzťahy k otcovi a ich súrodencom (G. G. G.) a uloží povinnosť matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia mal za zrejmé, že otec nenapadol zamietajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej otec žiadal uložiť povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu aj matke maloletých detí, aj ku ktorej časti návrhu sa vzťahuje zamietajúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. Na základe uvedeného odvolací súd preskúmal vec v rozsahu odvolania otca smerujúceho proti výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, v ktorej sa domáhal uložiť maloletým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov najmenej v rozsahu jednej hodiny každý kalendárny týždeň, za účelom odstránenia odmietania otca maloletými, obnovenia osobného styku medzi maloletými a otcom a nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine s uložením povinnosti matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia (§ 65, § 66 C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru o jeho nedôvodnosti. Keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením vzťahujúcemu sa k napadnutej časti rozhodnutia, svoje odôvodnenie obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a v záujme zdôraznenia ich správnosti a vyporiadania sa s odvolacími námietkami udáva nasledovné (§ 387 ods.2, § 234 ods. 2 C.s.p.).

16. Odvolací súd konštatuje nedôvodnosť námietky otca o tom, že konajúce súdy (Okresný súd Malacky a Okresný súd Bratislava I) nedostatočne skúmali podmienky miestnej príslušnosti, keď za miestne príslušný súd na prejednanie návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia, súčasťou ktorého bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uložením povinnosti obom maloletým deťom a aj matke sa podrobiť výchovnému opatreniu v otcom navrhovanom znení (doručeného Okresnému súdu Malacky dňa 28.09.2021), otec považoval Okresný súd Bratislava IV, ktorému mal byť podľa názoru otca návrh na začatie konania (ktorého súčasťou je posudzovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) postúpený.

17. Podľa § 3 ods. 1 C.m.p. na konanie je miestne príslušný súd, o ktorom to ustanoví tento zákon.

18. Podľa § 112 ods. 1 C.m.p. na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

19. Podľa § 112 ods. 2 C.m.p. ak sa zákonným spôsobom zmenia okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť, môže súd preniesť svoju príslušnosť na iný súd, ak to vyžaduje záujem maloletého. Ak tento súd nesúhlasí s prenesením príslušnosti, rozhodne jeho nadriadený súd.

20. Odvolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci (ktorej predmetom je návrh otca vo veci samej a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v oboch prípadoch vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti) sa jedná o prípad, v ktorom musí súd skúmať miestnu príslušnosť podľa § 112 ods. 1 C.m.p.. Miestna príslušnosť súdu o maloletých sa určuje podľa okolností, ktoré sú na začiatku prvého konania vo veciach starostlivosti o maloleté deti a takto založená miestna príslušnosť trvá aj pre ďalšie konania

vo veciach starostlivosti o maloletých. Uvedené znamená, že starostlivosť o maloletých sa nekončí právoplatnosťou jednej „veci“, a začatím inej „veci“, sa nezačína a ani neposudzuje znova, ale táto činnosť súdu trvá od prvého úkonu v prvej veci a končí sa až nadobudnutím plnoletosti dieťaťa. Zmena určenej miestnej príslušnosti súdu vo veciach starostlivosti o maloletých je zásadne možná len prenesením príslušnosti podľa § 112 ods. 2 C.m.p. za splnenia zákonných podmienok. Pokiaľ dôjde k preneseniu príslušnosti podľa ustanovenia § 112 ods. 2 C.m.p., takto určený súd je aj do budúcnosti miestne príslušným súdom pre konania vo veciach starostlivosti o daného maloletého a k jeho opätovnej zmene by mohlo dôjsť znova len postupom podľa § 112 ods. 2 C.m.p..

21. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že naposledy rozhodoval o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom G. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 05.08.2020, č.k. 3P/15/2013-1702, voči ktorému podal v zákonnej lehote odvolanie otec (o ktorom nebolo doposiaľ odvolacím súdom rozhodnuté). Uvedené znamená, že tento súd, na ktorý bola prenesená miestna príslušnosť vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.01.2015, č.k. 25P/335/2014-16, je súdom miestne príslušným aj na prejednanie a rozhodnutie o návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia, súčasťou ktorého je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uložením povinnosti obom maloletým deťom (a aj matke) sa podrobiť výchovnému opatreniu v otcom navrhovanom znení a námietky otca sú v danom smere bez akéhokoľvek právneho základu.

22. Za nedôvodnú odvolací súd posúdil aj námietku otca o tom, že prejednávaná vec nebola po jej postúpení z Okresného súdu Malacky na Okresný súd Bratislava I pridelená pôvodnému zákonnému sudcovi, ktorý bol vybraný prostriedkami náhodného technického výberu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 3P/15/2015. Podotýka, že pojem zákonného sudcu je definovaný viacerými na seba nadväzujúcimi kritériami, ktoré súčasne tvoria navzájom prepojené garancie reálneho obsahu tohto základného práva. K týmto kritériám treba priradiť v prvom rade vecnú, funkčnú a miestnu príslušnosť súdov, a následne obsadenie príslušného súdu, ktoré je v procesných poriadkoch a v zákone č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vymedzené od samosudcu až po rozmanité rozhodovacie útvary (senáty) zložené z troch a viacerých sudcov. Na to nadväzuje zásada prideľovania vecí jednotlivým sudcom alebo senátom v súlade s pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce a spôsobom, ktorý určuje zákon; iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, že námietka otca nemá akúkoľvek oporu v ust. čl. 48 ods. 1 Ústavy, v procesných poriadkoch, v zákone č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 3, § 50 a nasl.) a ani v ustanoveniach časti II. písm. B Rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2021 (ktorého znenie je prístupné na www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>>).

23. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 39 ods. 2 C.m.p. tento zákon ustanovuje, kedy súd rozhoduje vo veci samej uznesením.

25. Podľa § 120 ods. 1 C.m.p. súd rozhoduje rozsudkom vo veciach podľa § 111 písm. b/ až d/, h/ a i/, inak rozhoduje vo veci samej uznesením.

26. Podľa § 234 ods. 1, 2 C.s.p. súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa primerane ustanovenia o rozsudku.

27. Podľa § 236 C.s.p. v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

28. Pokiaľ ide o námietky odvolateľa o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia treba uviesť, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec podal spoločne s návrhom vo veci samej, v ktorej sa domáha uložiť obom maloletým deťom podľa ust. § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v súdom určenom trvaní a rozsahu za účelom

odstránenia odmietania otca maloletými deťmi, obnovenia vzťahu medzi maloletými deťmi a otcom, nápravy následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine, ktoré maloleté deti v dôsledku ich rozvíjajúcej sa psychiky nie sú schopné vo vnútornom prežívaní samé zvládnuť, a tým pomôcť maloletým deťom prekonať ich negatívne pocity, vyrovnať sa s nimi a napraviť ich zjavne narušené vzťahy k otcovi a ich súrodencom (mal. Ele a Matejovi Motyčkovcom) a uložiť povinnosť matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti napadnutej odvolaním, nie je potom rozhodnutím vo veci samej, iba v ktorom prípade by sa jeho formálne náležitosti spravovali ust. § 220 C.s.p.. V posudzovanej veci je nutné formálne náležitosti uznesenia vzťahujúce sa k zamietajúcemu výroku v časti napadnutej odvolaním, posudzovať v intenciách ust. § 236 C.s.p., v nadväznosti na ktoré sa jedná o jednoduchšiu formu procesného rozhodovania súdu, obsahujúce zjednodušené formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia, ktoré však v tomto prípade musí dať odpoveď na základné otázky týkajúce sa rozhodovania o osobitnej procesnej forme návrhu účastníka (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vzťahujúceho sa k napadnutej časti zamietajúceho výroku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v ňom uviedol, čoho sa otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, akými skutočnosťami ho odôvodňoval a osvedčoval, uviedol, aké skutočnosti mal z listín doložených otcom osvedčené a následne, po uvedení na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení, dostatočne a zrozumiteľne v ods. 16- 25 rozhodnutia odôvodnil prijatú úvahu o tom, že otec neosvedčil splnenie zákonných procesných podmienok pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (t.j. podmienku bezodkladnosti a ohrozenie výkonu rozhodnutia) a námietka otca je v tomto smere nedôvodná.

29. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

30. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

31. Odvolací súd poukazuje na účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí, ktorým je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých detí, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti o maloleté deti je nariadenie neodkladného opatrenia namieste, ak si to vyžaduje verejný záujem podľa § 361 C.m.p., ak je potrebné nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere v zmysle § 367 C.m.p., a aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti podľa § 367 ods. 1 C.m.p.. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Základnou podmienkou uplatnenia tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 C.m.p.) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

32. V posudzovanom prípade sa zhoduje so súdom prvej inštancie v závere, že pre rozhodnutie o nariadení výchovného opatrenia maloletým deťom za účelom odstránenia odmietania otca, obnovenia osobného styku medzi maloletými a otcom a odstránenia následkov dlhoročného odlúčenia otca a detí a konfliktov v rodine a povinnosti matke zabezpečiť účasť maloletých detí na realizácii výchovného opatrenia prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, neboli splnené zákonné podmienky. S poukazom na charakter a účel neodkladného opatrenia (§ 325 ods.1 C.s.p.) zdôrazňuje, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená; splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností uvedených v návrhu a v prípade konania vo veciach starostlivosti o maloleté deti, aj bez návrhu.

33. Podotýka, že za splnenie podmienky bezodkladnosti nariadenia úpravy v navrhovanom neodkladnom opatrení týkajúcej sa maloletých detí a povinnosti matky súvisiacej s realizáciou

výchovného opatrenia, ktorá musí byť súčasne v záujme maloletých detí, nie je možné v danej veci považovať porušenie základného práva otca a maloletých podľa čl. 19 ods. 2, čl. 41 ods. 4, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavy“), podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a práva maloletých detí podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní pod sp. zn. 3 P 15/2015, konštatované v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. 01.2021, č. k. II. ÚS 406/2020-53 (v ktorom bol posudzovaný zásah Okresného súdu Bratislava I do ústavných práv sťažovateľov v nadväznosti na kritériá zložitosti veci, rýchlosti rozhodovania a postupu konajúceho súdu) a ani okolnosť, že odvolací súd doposiaľ nerozhodol o odvolaní otca podaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 05.08.2020, č.k. 3P/15/2013-1702, ktorým boli (o.i.) maloleté deti zverené do výlučnej osobnej starostlivosti matky, otcovi bola určená jeho vyživovacia povinnosť k maloletým a styk otca s maloletými deťmi nebol upravený (v ktorom bude odvolací súd posudzovať o.i. aj správnosť záveru o neupravení styku otca s maloletými deťmi, ku ktorého realizácii smeruje otcom navrhované neodkladné opatrenie). Bezodkladnosť otcom navrhnuitej okamžitej úpravy súdu a záujmom maloletých detí na jej nariadení nie je možné vyvodiť ani z okolností, že styk otca s maloletými deťmi sa dlhoročne nerealizuje, keď túto skutočnosť súd prvej inštancie správne a plne opodstatnene vyhodnotil v kontexte so skutkovými okolnosťami vyplývajúcimi z konania Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3P/15/2015 (i napriek intervencii súdu v minulosti sa styk otca s maloletými deťmi viac rokov nerealizuje, maloleté deti dlhoročne odmietajú kontakt s otcom, psychické problémy maloletých detí, existencia rizika vážneho zásahu do psychického stavu a prežívania maloletých detí realizovaním deťmi odmietaného styku otcom a pod.).

34. Za správny považuje odvolací súd aj záver prezentovaný súdom prvej inštancie o nepreukázaní ohrozenia prípadného výkonu súdneho rozhodnutia, odôvodnený v ods. 23 odôvodnenia rozhodnutia, na ktorý v plnej miere odkazuje a vo vzťahu ku ktorému ani nesmerovali podstatné odvolacie námietky otca.

35. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 378 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

36. Účastníkom dáva do pozornosti, že o návrhu otca na nariadenie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine, doručeného súdu dňa 28.09.2021 (t.j. návrhu vo veci samej), bude súd prvej inštancie rozhodovať uznesením po postupe ako v konaní vo veci samej, t.j. po prejednaní návrhu na pojednávaní súdu (nariadenom súdom prvej inštancie na deň 07.02.2022) a vykonaní dokazovania potrebného pre zistenie skutočného stavu veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým konanie končí (§ 2 ods.1, §58 C.m.p.).

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).